

Štvrtok 2. pôstneho týždňa

Lk 16,19-31

Aj ty si dostal, preto nezabudni dávať
Nezanedbávam konanie dobra?

Darovať a byť obdarovaný. Niečo sme dostali od rodičov, priateľov, niečo sme podarovali my. V živote dávame i dostávame.

Abrahám hovorí o boháčovi a Lazárovi, že aj oni od Boha niečo dostali. Boháčovi Abrahám hovorí: „**Spomeň si, že si dostal všetko dobré za svojho života a Lazár zasa iba zlé. Teraz sa on tu teší a ty sa trápíš**“ (Lk 16,25).

Všimnime si, že Abrahám hovorí boháčovi, že vo svojom živote všetko to dobré dostal. Teda všetko to, čo boháč mal, čo si nahonobil, to všetko dostal. To „dostal“ môžeme chápať v pozitívnom zmysle ako Božie požehnanie. Ale je možné, že si boháč svoj majetok nadobudol nečestne, krádežou, podvodom a lakomstvom, a potom to „dostal“ chápeme v zmysle negatívnom, ako Božie dopustenie. Boháč od Boha dostal čas a možnosť na pokánie. Dostal od Boha možnosť svojím bohatstvom urobiť veľa dobra, medzi iným aj pomôcť Lazárovi z jeho neľahkého údely.

Z príbehu sa dozvedáme, že aj Lazár niečo dostal, dostal iba to zlé. A aj tu to „dostal“ možno chápať v pozitívnom i negatívnom zmysle. V pozitívnom zmysle možno Lazár dostal od Boha skúšku, podobne ako Boh skúšal Jóba chorobou a biedou, aby sa Lazár v utrpení zdokonalil. Alebo v negatívnom zmysle, čo je pravdepodobnejšie, Boh dopustil, že Lazár trpel biedu pre ľudskú zlobu, a pre iných bol príležitosťou preukázať lásku a milosrdenstvo.

Ďalej si musíme uvedomiť, že boháč sa do pekla nedostal preto, lebo bol bohatý, ale preto, že nevykonal dobro, ktoré mal a bol povinný vykonať. Boháč mal svoje srdce vyhradené len pre seba, nepomohol Lazárovi v jeho ťažkom položení, nepreukázal mu milosrdenstvo. A Lazár sa tiež do neba nedostal automaticky len pre svoje vtedy a chudobu. Lazár sa ocitol v lone Abraháma vďaka tomu, že svoj neľahký údel znášal trpezlivo, nereptal ani proti Bohu, ani proti ľuďom. A ešte jedná skutočnosť je zaujímavá: Lazár v celom podobenstve mlčí. Keď niekto mlčí, vytvára priestor, aby hovoril Boh. Lazár je teda zobrazený ako ten, ktorý sa stále nachádza v prítomnosti Boha a vďaka tomu trpezlivo znáša svoj údel.

Aj my vo svojom živote častokrát skusujeme Božie požehnanie, či z Božieho dopustenia skúšky. Tiež dostávame to dobré alebo naopak, to zlé. Veľakrát je naše životné postavenie a existenčná situácia výsledkom nášho úsilia alebo našich hriechov, chýb a omylov. Aj nám Boh dáva čas, aby sme všetko to dobro, ktoré máme, naše prirodzené talenty, nadanie, vzdelanie alebo materiálne dobrá, spoločenské postavenie či jednoducho šťastie prežívané v manželstve, aby sme to naše dobro podávali ďalej. Dajme pozor, aby sme si, ako boháč z podobenstva, v situácii osobného šťastia a úspechu nezatvárali oči pred nešťastím a biedou iných. Láska je vynaliezavá. Hľadajme kde, komu a ako v našom okolí je potrebné pomôcť. Kto v mojom okolí je

tým Lazárom, ktorému je potrebné pomôcť. Teraz a len teraz máme príležitosť pomôcť, nepremárnime ju ako boháč z podobenstva.

Možno niekto z nás sa nachádza v situácii Lazára, prežíva vo svojom živote utrpenie, ťažkosti, trápenia, možno so sebou, možno s niekým blízkym. Pre Lazára bol jeho údel tak trochu tajomstvom, v mlčaní sa odovzdával Bohu, veril že Boh naň nezabudol. Ani na Lazárov Boh nezabúda, posielala im boháčov, aby im pomohli. Niekedy pomôžu, niekedy nie. Ak nepomôžeme, budeme za to niesť následky. Dajme pozor a skúmajme či v niečom nezanedbávame dobro. Lazár čakal na pomoc, čakal odovzdane, trpezlivo, prosil vytrvalo. Niekedy stačí málo: úsmev, slovko, návšteva. Niekedy viac: niečo dať alebo sa niečoho vzdať, odpustiť, zabudnúť, začať odznova, možno niečo..., lebo zajtra už bude neskoro, zajtra už na to nebude čas.

Matka Tereza z Kalkaty spomína: „Prednedávnom prišla ku mne veľká skupina zo Spojených štátov. Žiadali ma: „Povedzte nám niečo užitočné.“ Povedala som im: „Usmievajte sa na seba navzájom.“ Myslím, že som im to povedala s prehnanou vážnosťou. Jeden z nich sa ma spýtal: „Ste vydatá?“ Odpovedala som mu: „Áno, a niekedy je pre mňa ťažké usmievať sa na Ježiša, lebo je veľmi náročný.“¹

Darovať a byť obdarovaný, dávať a prijímať. Áno, niekedy stačí iba úsmev, niekedy je potrebné viac. Dnes je na to čas, zajtra je už neskoro.

Amen.

¹ FERRERO, B.: *Je tam hore niekto?*. Bratislava : Don Bosco, 2001, s. 61.
